

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/5/2021
Identifikačné číslo spisu:	1020201735
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1020201735.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2021 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného S. O. v konaní o uznanie a výkon cudzozemského rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. marca 2021, sp. zn. 1 Ntc 21/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného S. O. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 9. marca 2021, sp. zn. 1 Ntc 21/2020, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“), rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Eisenstadt z 23. marca 2020, sp. zn. 8 Hv 10/20z, právoplatného 23. marca 2020 (ďalej aj „cudzozemské rozhodnutie“), na území Slovenskej republiky v časti, ktorým bol občan S. O. (ďalej aj „odsúdený“ alebo „odvolateľ“) uznaný za vinného v prípade bodu I./ z trestného činu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach, v prípade bodu II./ z trestného činu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý, tretí prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach v spojení s § 12 tretia alternatíva Trestného zákona Rakúskej republiky, na skutkovom základe v rozsudku uvedenom, a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere tri (3) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho krajský súd na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odsúdený odvolanie. Opravný prostriedok odôvodnil s poukazom na rozdielnosť podmienok vo výkone trestu odňatia slobody v Slovenskej republike a v Rakúskej republike, v prospech Rakúskej republiky. Podrobne analyzoval pomery týkajúce sa výkonu práce, sociálneho zabezpečenia, lekárskej starostlivosti, individuálneho i kolektívneho trestania, stravovania, ale aj situácie po prepustení, a žiadal nariadenie odkladu vo veci odovzdania výkonu trestu odňatia slobody

do Slovenskej republiky až do termínu výkonu dvoch tretín v Rakúskej republike.

Odvolanie odsúdeného bolo zaslané na vedomie Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorá vo svojom vyjadrení doručenom krajskému súdu 25. mája 2021 navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považovala za zákonný a dôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“) ako súd odvolací, na podklade včas podaného odvolania odsúdeného S. O. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že dňa 17. decembra 2020 bolo Krajskému súdu v Bratislave doručené zo strany Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky osvedčenie podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „osvedčenie“). Uznávaným cudzozemským rozhodnutím vo vzťahu k S. O. mal byť rozsudok Krajinského súdu Eisenstadt z 23. marca 2020, sp. zn. 8 Hv 10/20z, právoplatný 23. marca 2020, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného v prípade bodu I./ z trestného činu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach, v prípade bodu II./ z trestného činu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý, tretí prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach v spojení s § 12 tretia alternatíva Trestného zákona Rakúskej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody tri roky. Justičný orgán štátu pôvodu spolu s osvedčením predložil predmetné rozhodnutie. Osvedčenie okrem základných údajov týkajúcich sa odsúdeného, identifikátorov rozhodnutia, ktoré malo byť predmetom uznávacieho konania, popisu skutkov a ich právnej kvalifikácie s označením oboch trestných činov ako takých, za ktoré je možné v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky (kategória nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami), a náležitostí týkajúcich sa trestu vrátane jeho celkovej dĺžky v dňoch (1096), obsahovalo aj informáciu, že dotyčná osoba sa osobne zúčastnila súdneho konania, v ktorom rozhodnutie bolo vydané.

Po vykonaní príslušných lustrácií a po zabezpečení vyjadrenia prokurátora, Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný, na neverejnom zasadnutí (s verejným vyhlásením rozsudku) rozhodol o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia. Na podklade predložených relevantných častí procesného spisu sa vysporiadal so všetkými podmienkami pre uznanie a výkon rozhodnutia, najmä v zmysle § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., a svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil.

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu nezistil prekážky bránice uznaniu a výkonu cudzozemského rozhodnutia, resp. dôvody pre ich odmietnutie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

- a) proti tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý,
- b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,
- c) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,
- d) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,
- e) výkon rozhodnutia je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
- f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1,
- g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje,
- h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,
- i) dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov,
- j) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu
1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo
 2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo
 3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,
- k) nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g),
- l) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať a nemožno postupovať podľa § 17 ods. 2,
- m) nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkone rozhodnutia aj vtedy, ak sa rozhodnutie týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, pričom súd zohľadní najmä okolnosti spáchania skutku.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, s trvalým pobytom na jej území, a skutky, pre ktoré bol štátom pôvodu odsúdený, patria do kategórie trestných činov podľa § 4 ods. 3 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z., u ktorých súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Možno teda konštatovať, že podmienky

ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ako primárne predpoklady pre postup podľa § 17 ods. 1 tohto zákona boli splnené. V nadväznosti na uvedené je zároveň vylúčený dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. b) a písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., odvolací súd nezistil, že by vo vzťahu k odsúdenému a skutkom, ktoré sú predmetom tohto konania, už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom a nedisponuje ani informáciou, že by takéto konanie bolo vedené v inom členskom štáte, prípadne že by bola uložená sankcia vykonaná [písm. a) uvedeného ustanovenia]; odsúdený nie je vyňatý z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Tr. por., a nie je ani osobou, ktorá by z dôvodu veku nebola trestne zodpovedná v zmysle § 22 Tr. zák. [písm. c), písm. d) uvedeného ustanovenia]; súhlas odsúdeného sa na tieto účely nevyžaduje [písm. g) uvedeného ustanovenia]; výkon rozhodnutia nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný [písm. e) uvedeného ustanovenia], dĺžka uloženej sankcie nie je kratšia ako šesť mesiacov a uložený trest nezahŕňa opatrenie, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať [písm. i), písm. l) uvedeného ustanovenia]; uznávané rozhodnutie zodpovedá vydanému osvedčeniu a osvedčenie má všetky predpísané náležitosti [písm. h) uvedeného ustanovenia], odsúdený sa zúčastnil konania v štáte pôvodu [písm. j) uvedeného ustanovenia]. Ostatné dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia sa rovnako nepreukázali [§ 16 ods. 1 písm. k), písm. m), § 16 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z.].

S ohľadom na uvedené, Najvyšší súd považuje závery krajského súdu v otázke splnenia podmienok pre uznanie a výkon cudzozemského rozhodnutia za zákonné a vecne správne. Rovnako tak považuje za náležitý a odôvodnený postup krajského súdu, ktorým rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., akceptoval výrok o vine a uznal výrok o treste odňatia slobody s tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. Vychádzajúc z § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a z osobitostí danej veci, prvostupňový súd nepochybil ani v otázke zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Najvyšší súd sa s postupom a závermi prvostupňového súdu stotožňuje v plnom rozsahu a s poukazom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria jeden celok, ich nebude opakovať. Na dôvažok dodáva, že ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. striktnie vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia, a v prípade, ak súd takéto dôvody nezistí, rozhodne o uznaní a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.). Z ustanovení zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky, odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok, nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie teda nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk.

Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu odsúdeného, táto s ohľadom na jej podstatu nie je relevantná. Odsúdený neformuloval žiaden dôvod, pre ktorý by nemal byť uplatnený postup podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. Odlišnosť v podmienkach výkonu trestu naprieč štátmi Európskej únie vyplýva z viacerých skutočností, charakteristických pre tú - ktorú krajinu, a nespokojnosť s podmienkami výkonu trestu v niektorom členskom štáte nemôže byť dôvodom na odmietnutie uznania a následného výkonu cudzozemského rozhodnutia. Napokon, účelom a zmyslom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Najvyšší súd dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je zákonné a správne, preto odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.